

Защо любезный!

За това, мамо, за да живѣѣхъ въ Божія-тъ храмъ, и да слугувамъ при олтарь-тъ, и, може да бѣде, Господь да мя повыка както Самуила, и да ми рече: Васііе, Васііе! и азъ щѣ Му отговорѣхъ: *Говори, Господи, защото-то слуша рабъ-тъ ти.* (1. Цар. 3; 4.)

А подиръ що ще да правишь?

Подиръ, мамо, може да бѣде, Господь Богъ да ми каже много нѣща, кои-то трѣбува да знаѣхъ: какъ трѣбува да бѣдѣхъ добъръ, какъ да Му бѣдѣхъ угоденъ, какъ да живѣѣхъ свято, щото подиръ смръть-тъ да наслѣдувамъ вѣченъ животъ на небо-то. Самуилъ былъ благочестиво дѣте: а сынове-ти на Илія были твърдѣ неправедни, та Господь ги наказалъ съ страшнѣхъ смръть. О, азъ не желяхъ да бѣдѣхъ такъвъ зълъ, както тѣ, и желяхъ да мя дадете на служеніе Богу.

Тогова майка му оставила работѣ-тъ си, та зела сына си на колѣна-та си, и съ сѣрдечно умиленіе му рече: Да чюе Господь желаніе-то на сына ми; вижда ся че Самъ Богъ ти е вдѣхналъ това чрезъ Святаго Духа. Мило дѣте, ты си вече даденъ на Господа Бога отъ мене.

Какъ, мамо, кога? ты отнесе ли мя въ храмъ-тъ кога-то бѣхъ дѣте?

Скоро подиръ рожденіе-то ^ѣти нѣе ты отнесохмы въ църквѣ-тъ и съ крыцаваніе-то ты посвятихмы на Бога, и Го молихмы отъ сичко-то си сѣрдце да тя приеме и да тя